

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 16. rujan 2018. [\[Multimedia\]](#)

Sreću pronalazimo samo kada susretnemo istinsku ljubav

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem odlomku iz Evanđelja (usp. Mk 8, 27-35) vraća se pitanje koje se provlači kroz čitavo Markovo Evanđelje: tko je Isus? Ali ovaj puta sam ga Isus postavlja učenicima, postupno im pomažući suočiti se s pitanjem o njegovu identitetu. Prije nego će im to pitanje postaviti izravno Isus želi čuti od učenikâ što o njemu misle ljudi – i zna dobro da su učenici vrlo osjetljivi na Učiteljevu popularnost! Stoga postavlja pitanje: „Što govore ljudi, tko sam ja?“ (r. 27). Iz odgovorâ proizlazi da narod Isusa smatra velikim prorokom. Ali njega zapravo ne zanimaju istraživanja i naklapanja ljudi. On ne prihvaća ni to da učenici na njegova pitanja odgovaraju već ustaljenim formulama, navodeći glasovite likove iz Svetoga pisma, jer vjera koja se svodi na formule, kratkovidna je vjera.

Gospodin želi da se između njega i njegovih učenika - kako onih iz prošlosti tako i današnjih - uspostavi osobni odnos te ga tako prihvate u središte svoga života. Stoga ih potiče da se postave pred same sebe u svoj istinoljubivosti te ih pita: „A vi, što vi kažete, tko sam ja?“ (r. 29). Svaki je od nas pozvan odgovoriti u vlastitom srcu, puštajući da ga rasvijetli svjetlo koje nam Otac daje kako bismo upoznali njegova Sina Isusa. I može se i nama dogoditi, kao Petru, da oduševljeno kažemo: „Ti si Krist“. Ali, kada nam Isus jasno kaže ono što je rekao učenicima, odnosno da se njegovo poslanje ne ostvaruje na širokoj cesti uspjeha, nego na teškom putu Trpećeg sluga, koji je ponižen, odbačen i raspet, može se i nama dogoditi, kao Petru, da se pobunimo i prosvjeduemo, jer to ne odgovara našim očekivanjima, svjetovnim očekivanjima. U tim trenucima i mi zaslužujemo Isusov prijekor: „Nosi se od mene, sotono, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!“ (r. 33).

Braćo i sestre, ispovijedanje vjere u Isusa Krista ne može se zaustaviti na riječima, već njegova autentičnost mora biti potvrđena odlukama i konkretnim gestama, životom protkanim ljubavlju prema Bogu, velikim životom, životom u znaku velike ljubavi prema bližnjemu. Isus nam kaže da

ako želimo njega nasljedovati, trebamo se odreći sebe samih (usp. r. 34), to jest vlastite sebične oholosti, i uzeti vlastiti križ. Zatim daje svima temeljno pravilo. A koje je to pravilo? „Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga" (r. 35). U životu često, iz različitih razloga, pogriješimo put, tražeći sreću samo u stvarima, ili u osobama prema kojima se odnosimo kao prema predmetima. Ali sreću pronalazimo samo kada susretnemo ljubav, onu istinsku, koja nas iznenadi, koja nas mijenja. Ljubav sve mijenja. Ljubav može promijeniti i nas! Pokazuju to svjedočanstva svetaca.

Neka nam Djevica Marija, koja je živjela svoju vjeru vjerno nasljeđujući svoga Sina Isusa, pomogne ići njegovim putem, velikodušno ulažući svoj život za njega i braću!

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, jučer sam boravio u apostolskom pohodu Piazza Armerini i Palermu na Siciliji povodom 25. obljetnice smrti blaženog Pina Puglisija [pljesak]. Molim pljesak za don Pina! Od srca zahvaljujem građanskim i crkvenim vlastima i svim osobama koji su pomogle da se ovo putovanje ostvari. Zahvaljujem se sjajnim pilotima zrakoplova i helikoptera. Posebno zahvaljujem dragim biskupima Rosariju Gisanu i Corradu Loreficeu za njihovu izvrsnu pastoralnu službu. Zahvaljujem mladima, obiteljima i svim prekrasnim ljudima te predivne zemlje Sicilije, na njihovu toplom gostoprimstvu. Primjer i svjedočanstvo don Puglisija nastavljaju nas sve prosvjetljivati i davati nam potvrdu da je dobro jače od zla, ljubav jača od mržnje. Neka Gospodin blagoslovi vas Sicilijance i vašu zemlju! Molim pljesak za Sicilijance! [...]

Danas, dva dana nakon blagdana Uzvišenja svetog Križa odlučio sam vama okupljenima na trgu darovati jedno raspelo. Evo ga ovdje [pokazuje raspelo]. Raspelo je znak Božje ljubavi, koji je u Isusu dao život za nas. Pozivam vas da primite ovaj dar i ponesete ga u svoje domove, u sobu svoje djece ili svojih djedova i baka..., bilo gdje u kući, ali da bude na vidljivome mjestu. To nije ukrasni predmet, već vjerski znak za kontemplaciju i molitvu. Gledajući Isusa raspetoga, gledamo naše spasenje. Ništa se ne plaća. Ako vam netko kaže da trebate platiti taj je prevarant! Ne, ništa! To je dar od Pape. Zahvaljujem se sestrama, siromasima i izbjeglicama koji će sada podijeliti taj maleni ali dragocjeni dar! Kao i uvijek, vjera dolazi od malenih, od poniznih.
